

מקום אחר, והפל כולל בתוכו. כְּאֵהְלֵי קָדֵר, זוּ הָאוֹת ו', שְׁפָף הוּא, שְׁאִין בּוֹ הַלְכָן שֶׁל מְקוֹם אַחַר. וְהַפֵּל כּוֹלֵל בְּתוֹכוֹ. כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, הָאוֹת ו', שְׁאִין בְּהַ לְכָן שֶׁל מְקוֹם אַחַר, וְהַפֵּל כּוֹלֵל בְּתוֹכוֹ.

וְעַם כָּל זֶה, אָף עַל גַּב שְׁשֻׁנִים הִלְלוּ, אֶהְלֵי קָדֵר וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, הֵם נִסְתָּרִים, וְאִין בְּהֵם לְכָן אַחַר, אִין נִסְתָּרֵת וְגִנּוּזָה כְּמוֹ הָאוֹת י'. וּמִשׁוּם כֶּף אֵל תְּרַאֲנִי, כְּמוֹ שְׁנֵת־בְּאֵר.

וְאֵם תֹּאמֶר, הָאוֹת י'? זוּ יוֹצֵאת מִהָאוֹת ו' שְׁמֵת־פְּשֻׁט מִכְּלָלוֹת זָכָר וּנְקֵבָה. וּמִשׁוּם שְׁיִצְאֵת מִהָאוֹת ו', אִינָה בְּחֻשְׁבוֹן בְּעֵצְמָה.

וְעַד זֶה שְׁנֵי אֵלוֹ הֵן שְׁחֹרֹת בְּעֵצְמָן, וְהַפֵּל שֶׁל אוֹתָם הַפְּנִימִיִּים, הַקְּרוּבִים שֶׁלֵּהֶם. וְאִין בְּהֵם הַלְכָן שֶׁל מְקוֹם אַחַר, לְהִרְאוֹת. אֶהְלֵי קָדֵר וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, וּבְכָל הָאוֹתִיּוֹת אִין בְּהֵן כְּמוֹ הָאוֹת י' שְׁנִסְתָּרֵת בְּכָל צְדָדֶיהָ.

יְפֵה נוֹף (תהלים מח) - זֶהוּ הַנוֹף שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, שְׁיִוצֵא מִן הָאוֹת ו'. וְאַחַר כֶּף נִכְלָל בָּאוֹת י'. כִּיּוֹן שְׁמֵרִיק אֵת כָּל אוֹתֵן הַבְּרֻכּוֹת בְּחִבּוּר אַחַד, נִכְלָל בָּאוֹת י', וְהַפֵּל נִהְיָ נִקְדָּה אַחַת. וְזֶהוּ מִשׁוּשׁ כָּל הָאֶרֶץ. אַחַר שְׁנִכְלָל בָּאוֹתֶיהָ הַנִּקְדָּה, הַפֵּל הוּא הַר צִיּוֹן, הַפֵּל נִקְדָּה אַחַת הִיא.

אָף עַל גַּב שְׁהִיא קִטְנָה, וְלֹא נִרְאִית בְּהַ הַתְּפֻשְׁטוֹת אַחֲרֵת וְלְכָן לְכָלֵל בְּהַ אַחֲרִים, הִיא קְרִיַת מְלֶךְ רַב. וְאוֹתוֹ הַמְּלֶךְ רַב, עֲלִיּוֹן וְשׁוֹלֵט בְּכָל אוֹכְלוֹסִיו, כָּלֵם נִכְנָסִים לְתוֹךְ הַנִּקְדָּה הַזֹּו שְׁהִיא י'.

וְזוֹדֵי (קהלת ט) עִיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בְּהַ מְעֻט, שְׁאִין בְּהַ הַלְכָן שֶׁל מְקוֹם אַחַר, לְהַפֵּל וְלְהַכְנִיס אַחֲרֵים לְתוֹכָהּ. וּבֹא אֵלֶיהָ מְלֶךְ גְּדוֹל

אִיהוּ, דְּלִית בֵּיהַ חַוּוּרָא דְּאַתֵּר אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגוּוֹיהַ. כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה, אֵת ו', דְּלִית בֵּיהַ חַוּוּרוֹ דְּאַתֵּר אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגוּוֹיהַ. וְעַם כָּל דָּא, אָף עַל גַּב דְּתִרִין אֵלִין, אֶהְלֵי קָדֵר וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, אִינּוֹן סְתִימִין, וְלִית בְּהוֹ חַוּוּרוֹ אַחְרָא, לִית סְתִים וְגִנּוּזֵי כְּפֵאת י'. וּבְגִין כֶּף, אֵל תְּרַאֲנִי, כְּמֹא דְאַתְמָר.

וְאִי תִימָא, אֵת ו'. הִיא, נְפָקָא מֵאֵת ו', דְּאַתְפֻּשֵׁט מִכְּלָלוֹ דְּכַר וְנוֹיְקָבָא. וּבְגִין דְּנִפְקַת מֵאֵת ו', לָאוּ אִיהוּ חוּשְׁבְּנָא בְּגִרְמָה. וְעַד דָּא, תִּרִין אֵלִין, אִינּוֹן שְׁחֹרֹת (דף פ"ט ע"א) בְּגִרְמִייהוּ, וּכְלָלָא דְּאִינּוֹן פְּנִימָאִין, קְרִבִין דְּלֵהוֹן. וְלִית בְּהוֹ חַוּוּרוֹ דְּאַתֵּר אַחְרָא, לְאַתְחִזָּא. אֶהְלֵי קָדֵר וִירִיעוֹת שְׁלֵמָה, וּבְכָל אַתְוּוֹן, לִית בְּהוֹ כְּפֵאת י', דְּאִיהִי סְתִים מִכָּל סְטֵרוֹי.

יְפֵה נוֹף, דָּא נוֹפָא דְּאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּנִפְיִק מֵאֵת ו'. וְלִבְתֵּר אַתְּכְּלִיל בָּאֵת י'. כִּיּוֹן דְּאִרִּיק כָּל אִינּוֹן בְּרַכָּאן בְּחִבּוּרָא חֲדָא, אַתְּכְּלִיל בָּאֵת י', וְהוּי כּוּלָּא נִקְוּדָה חֲדָא. וְדָא אִיהוּ מִשׁוּשׁ כָּל הָאֶרֶץ. לְבִתֵּר דְּאַתְּכְּלִיל בְּהַהוּא נִקְוּדָה, כְּלָא אִיהוּ הַר צִיּוֹן. כְּלָא נִקְוּדָה חֲדָא אִיהִי. אָף עַל גַּב דְּאִיהִי זְעִירָא, וְלֹא אַתְחִזִּיאַת בְּהַ פְּשִׁיטוֹ אַחְרָא, וְחַוּוּרוֹ, לְאַתְכְּלָלָא בְּהַ אַחְרָנִין, קְרִיַת מְלֶךְ רַב אִיהִי. וְהַהוּא מְלֶךְ רַב, עֲלִיָּאָה וְשְׁלִיטָא בְּכָל אוֹכְלוֹסִין דִּילֵיהַ, כּוּלְהוֹן עֲאֵלִין גּוֹ הִיא נִקְוּדָה דְּאִיהִי י'.

וְדָא אִיהִי (קהלת ט יד) עִיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בְּהַ מְעֻט, דְּלִית בְּהַ חַוּוּרוֹ דְּאַתֵּר אַחְרָא לְאַתְכְּלָלָא וְלֹאֲעֵלָא אַחְרָנִין בְּגוּוֹיהַ. וּבֹא אֵלֶיהָ מְלֶךְ גְּדוֹל, דָּא אֵת ל', דְּאִיהִי מְגִדָּלָא דְּפִרַח בְּאוּרָא דְּכִיָּא

דְּאֵתְפֵס. בְּגִין דְּאִית אֲוִירָא אֲחֵרָא דְּלֹא אֲתְפֵס פְּלַל, וְלֹא יִדְיעַ.

וְהָאִי, אִף עַל גַּב דְּאֵת דָּא מְלָךְ גְּדוּל עַל כָּל אֲתוּוֹן, עֵייל בְּגוּוּה, וְאִיהִי אֵת זְעִירָא שְׁחוּרָה דְּלִית בֵּיה חוּרוֹ דְּאֵת אֲחֵרָא. כְּנִיש לִיה בְּגוּוּה, וְכָלֵל לִיה. וְסַבֵּב אוֹתָהּ בְּאֵת חַד דְּאִיהִי ט'. ט' ל' הוֹת, וּבִהֵהוּא סִיבּוּבָא דְּקָא מְסַבֵּב סְחוּר סְחוּר, אֲתַעְבִּיד בְּעַגּוּלָא ט'.

וּבְנָה עֲלֵיהָ מְצוּדִים גְּדוּלִים, לְאֲתַפְּשָׁא וְלִמְנַקֵּט מֵאן דְּבַעֲיָא בְּתַפְּסוֹ דִּילָהּ.

כְּמָה דְּאֵת אֲמַר, (שם ז כו) אֲשֶׁר הִיא מְצוּדִים וְחֲרָמִים. וּבְנָה עֲלֵיהָ, עֲלֵיהָ וְדָאִי, בְּגִינָה, בְּגִין יְקָרָה, לְמִיּהָב לָהּ שְׁלֹטְנִיתָא עַל בְּנֵי חֵיבֵי כְּמָה מִיתוֹת בֵּית דִּין, כְּמָה קְנָסִין, כְּמָה עוֹנְשִׁין, מֵאן דִּיעוּל לְגַבֵּי הַהוּא נְקוּדָה, קְנָסָא יִתִּירָא קְנִיס, עַל נְקוּדָה דָּא.

בְּגִין נְקוּדָה דָּא, אֲפִסִּיד שְׁלֵמָה מְלַכָּא מְלַכוּתִיָּה, וְאֲתַקְרַע, וְאֲתִיָּהֵב לְאַחֲרֵינִין. וְאִף עַל גַּב דְּאִיהִי זְעִירָא מְכַל אֲתוּוֹן, וְאִיהִי נְקוּדָה חָדָא בְּלַחוּדָאָה.

דְּהָא בְּהֵיָא שְׁעֵתָא סְלִיק י' קָמִי מְלַכָּא קְדִישָׁא, אֲמַרָה קָמִיָּה, הָא שְׁלֵמָה מְלַכָּא עֲבַד לִי פְּלִסְתֵּר. מֵאן י'. י' (דברים יז יז) דְּלֹא י' רַבָּה לֹא סוֹסִים. וְלֹא י' רַבָּה לֹא נְשִׁים. וְכִסְף וְזָהָב לֹא י' רַבָּה לֹא מָאד. אֲמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁלֵמָה יִתְאַבֵּד, וְאַלְף אַחֲרֵינִין, וְאֵת לֹא תִתְעַקֵּר מִגּוֹ אֲתֵרָךְ.

בְּהֵיָא שְׁעֵתָא, נְפַקַת קוּף מְקָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְתִרִיךְ לִיה מִמְּלַכוּתִיָּה, וְאַזְל הִדְיוּטָא בְּעֵלְמָא, וְהוּא אֲכַרְיוּ וְאֲמַר בְּאֵת ק', (קהלת א יב) אֲנִי קִהַלְתִּי הֵייתִי מְלָךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם.

וְעַרְ דָּא (שם ט יד) וּבְנָה עֲלֵיָּהּ מְצוּדִים גְּדוּלִים,

- זו האות ל', שהיא מגדל שפורח באויר טהור שנתפס, משום שיש אויר אחר שאינו נתפס כלל, ולא ידוע.

זה אף על גב שהאות הזו, מלך גדול על כל האותיות נכנס בתוכה, והיא אות קטנה שחורה שאין בה לכן של מקום אחר. פונס אותו בתוכה, וכולל אותו, וסבב אותה עם אות אחת שהיא ט'. ט' היתה ל', ובאותו הסבוב שסובב סביב סביב, נעשתה בעגול ט'.

ובנה עליה מצודים גדלים, להתפס ולקחת מי שצריך בתפיסה שלה, כמו שנאמר (שם י) אשר היא מצודים וחרמים. ובנה עליה, עליה ודאי, בשבילה, בשביל כבודה, לתת לה שליטה על הבנים שחייבים כמה מיתות בית דין, כמה קנסות, כמה ענשים. מי שיכנס לאותה נקדה, קנס קנס יתר על נקדה זו.

בגלל הנקדה הזו הפסיד שלמה המלך את מלכותו, ונקרעה ונתנה לאחרים. ואף על גב שהיא קטנה מכל האותיות, והיא נקדה אחת לבדה.

שחרי באותה שעה עלתה י' לפני הקדוש ברוך הוא, ואמרה לפניו: הנה שלמה המלך עשה אותי פלסתר. מי הי'? הי' של (דברים יז) לא י' רבה לו סוסים. ולא י' רבה לו נשים. וכסף וזהב לא י' רבה לו מאד. אמר לה הקדוש ברוך הוא: שלמה יאבד ואלף אחרים, ואת לא תעקרי מתוך מקומך.

באותה השעה יצאה קוף מלפני הקדוש ברוך הוא, וגרשה אותו ממלכותו, והלך כהדיוט בעולם, והוא מכריז ואומר באות ק', (קהלת א יב) אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים.

וער זה (שם ט יד) ובנה עליה מצודים

גדלים, לתפס בשבילה בני העולם בַּחטאיהם. ואם לשלמה המלך היה כף, ונתפס באותם מצודים - כל שפן וכל שפן שאר בני האדם. ומשום כף היא אומרת שחורה אני, כמו שנתבאר. ועל זה אל תראני, לא תוכלו להסתפל בי ולהפנס בתוכי, משום שאני שחרחרת, הכל כמו שנתבאר.

בני אמי נחרו בי (שיר א), הציקו לי בנקדה הזו, שלא להכניס אחר בתוכי. הם התפשטו והתתקנו בתקונייהם כראוי, התתקנו והתפשטו באות ו', שיוצאת מתוך הנקדה העליונה, והתתקנו בתקונייהם כראוי. התתקנו והתפשטו ונחקקו באות ש' שיצאה משם.

התתקנו ונחקקו והתפשטו באות ו'. התתקנו ונחקקו והתפשטו באות צ'. ואני אין לי התפשטות לצד בעולם, ולא השאירו לי מקום אחר להכליל אתכם.

שמני נטרה את הפרמים, שאני נקדה אחת ששומרת את שאר האותיות שנגקדו בי, ושומרת אותם, שהרי אני הולכת בכל האותיות, והן התפשטו בי, כלם התפשטו בי.

ברמי שלי לא נטרתי, שאני אין לי התפשטות, ולא ענף לצד הזה, ולא לצד הזה. שאלמלא פשטתי ענפים, הייתי כוללת אתכם בתוכי. אבל לא נטרתי, לא הושטתי ענפים לצד של העולם. נטרתי - שמר את הענף.

האות הזו היא בית ישראל, שירש אותה מתוך הנקדה העליונה, שפתוב (ישעיה ה) כי כרם ה' צבאות בית ישראל. ועל זה, ברמי שלי לא נטרתי, שלא הושטתי ענפים לצד שבעולם, לאחז אתכם.

לאתפסא בגינ"ה בני עלמא בחוביהון. ואם לשלמה מלפא הוה הכי, ואתפס באינון מצודין, כל שפן וכל שפן שאר בני נשא. ובגין כף איהי אמרת, שחורה אני, כמה דאתמר. ועל דא, אל תראוני, לא תיכלון לאסתפלא בי ולעאלא בגוואי, בגין שאני שחרחרת, כלא כמה דאתמר.

בני אמי נחרו בי, אעיקו לי בהאי נקודה, דלא לאעלא אחרא בגוואי. אינון אתפשטו ואתתקנו בתיקונייהון כדקא גארת. אתתקנו ואתפשטו באות ו', דנפקא מגו נקודה עילאה, ואתתקנו בתיקונייהון כדקא גארת. אתתקנו ואתפשטו ואתגליפו באות ש', דנפקא מתמן. אתתקנו ואתגליפו ואתפשטו, באות ו'.

אתתקנו ואתגליפו ואתפשטו באות צ'. ואנא לית לי פשיטו לסטרא בעלמא, ולא שבקו לי אתר אחרא לאכללא לכו.

שמוני נטרתי את הפרמים, דאנא נקודה חד, דנטיר לשאר אתוון דאתנקידו בי, ואתטרנא לון, דהא אנא אזיל בכל אתוון, ואתפשטו בי, כולהו בי אתפשטו.

ברמי שלי לא נטרתי, דאנא לית לי פשיטו, ולא ענפא, לסטרא דא, ולא לסטרא דא. דאלמלי פשיטנא ענפין, כלינא לכון בגוואי. אבל לא נטרתי, לא אושיטנא ענפין לסטרא בעלמא. נטרתי, נטר ענפא.

את דא, בית ישראל איהי, דירית לה מגו נקודה עילאה. דכתיב, (ישעיה ה ט) כי כרם ה' צבאות בית ישראל. ועל דא, ברמי שלי לא נטרתי, דלא אושיטנא ענפין לסטרא בעלמא, לאחדא לכו.

וְאֵנָּה נוֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, מְשַׁלַּח וּפְשִׁיט עֲנָפִין
לְכָל אֲתוּוֹן, וּמַגְנוּוֹי אֶתְתַּקְנֵנוּ. וְאוֹת שְׁלִי
לֹא אוֹשִׁיטָנָא בִּיהַ עֲנָפִין, וּבַגִּין כֶּף אֶל תְּרֹאוּנִי,
לֹא תוּכְלוּן לְאַסְתַּפְּלָא בִּי, וּלְאַעְלָא בְּגוּוֹי.

וְכֹרָ דָּא, בַּגִּין דְּאִיהִי ה"א אֶתְתַּפְּלִילָא בִּיּוּחֻדְהָא
לְסַלְקָא לְעִילָא, וְלֹא אֶצְטְרִיכָא לְאַעְלָא
וּלְאַכְלָלָא בְּגוּוֹה.

בַּר אִיהִי בִּיּוּחֻדָּא דִּילָהּ, נְקוּדָה פְּנִימָאָה גו
אוּכְלוּסָהָא. וְכָל אוּכְלוּסָהָא בְּתִיאֻבְתָּא
לְאַתְקַרְבָּא לְגַבְהָ. וְכִיּוֹן דְּאִיהִי אֲמַרְתָּ דָּא, אִיהִי
סַלְקָא וְאַתְטַמְרָא מְנִייהוּ, לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא
לְעִילָא. כִּיּוֹן דְּסַלְקָא, וְשַׁבְקוּ לָהּ אוּכְלוּסָהָא.

דְּהָא דָּא קְשִׁיָּא לָהּ, בַּגִּין דִּלָּא שַׁבְקוּ לָהּ
אוּכְלוּסָהָא, וְאַפִּילוּ רַגְעָא חָדָא. וְכֹד
אִיהִי בְּאֵת דָּא, אֶתְתַּפְּלִילַת בְּגוּוֹה בִּיּוּחֻדָּא,
וְאַמַּרְתָּ דָּא, כְּדִין אוּכְלוּסָהָא שַׁבְקִין לָהּ בְּעַל
כְּרַחֲמֵיהוּ, וְאִיהִי אֲשַׁתְּמִיטַת מְנִייהוּ, וְסַלְקָא
לְעִילָא. כִּיּוֹן דְּסַלְקָא לְעִילָא, אֲמַרְתָּ לְגַבֵּי
רַחֲמֵיהּ, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי וּגו'.

חֲדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר אִי נִיחָא לִיהַ לְמַר,
מֵאֵן דְּשָׂרֵי מְלָה, לִי־סִיִּים. דְּהוּאִיל וְחֻדְוָה
דִּילִי בְּמַלְיִן דְּמַר, בְּמֵאִי דְּשָׂרֵי לִי־סִיִּים. אָמַר
לִיהַ, ר', מְלִיף דְּמַתְחַקְקִין וּמַתְגַּלְפִּין לְעִילָא,
הוּי אִימָא בְּקַדְמִיתָא. מִילִי דְּמַתְחַקְקִין
וּמַתְגַּלְפִּין לְתַתָּא, אִימָא לְבַתַּר, וְאַתְּ פִּתַח פּוּמְף
וַיִּנְהַרוֹן מִילְף.

פִּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה
נַפְשִׁי וּגו'. הָא אֲתַעְרְנָא, בְּכָל אֲתַר
דְּכַתִּיב הַגִּד, הַגִּיד, וַיִּגֵּד, כּוּלְהוּ מְלִי דְּאַגְדָּה
אִינוּן, וְאִית לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּ. וְהָכָא כַּתִּיב
הַגִּידָה לִי, רְזָא דְּחַכְמַתָּא אִיהוּ.

וְאִי תִימָא הָא סְגִיִּאִין אִינוּן בְּאוּרִייתָא, דְּלִית
בְּהוּ רְזָא דְּחַכְמַתָּא, כְּגוּוֹנָא דְּכַתִּיב, (ש"א י

וְאֵנִי נוֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, מְשַׁלַּח
וּפּוֹשֵׁט עֲנָפִים לְכָל הָאוֹתִיּוֹת,
וּמַתּוֹכֵי הַתַּתְּקָנוּ. וְהָאוֹת שְׁלִי לֹא
הוֹשִׁטֵי בִּיהַ עֲנָפִים, וּמִשׁוּם כֶּף
אֶל תְּרֹאוּנִי, לֹא תוּכְלוּ לְהַסְתַּפֵּל
בִּי וּלְהַכְנִס לְתוֹכִי.

וְכֹרָ זֶה, מִשׁוּם שְׁהַה"א נְכַלְלָה
בִּיּוּחֻדְהָ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְלֹא
הֶצְטַרְכָּה לְהַכְנִס וּלְהַפְּלִל לְתוֹכָהּ.
רַק שְׁהִיא בִּיּוּחֻד שְׁלָהּ, נְקֻדָּה
פְּנִימִית בְּתוּף אוּכְלוּסִיָּהּ. וְכָל
אוּכְלוּסִיָּהּ בְּתַשׁוּקָה לְהַתְקַרֵּב
אֵלֶיהָ. וְכִיּוֹן שְׁהִיא אוֹמַרְתָּ אֶת זֶה,
הִיא עוֹלָה וּמִסְתַּתְרַת מִהֶם
לְהַשְׁתַּעֲשַׁע לְמַעְלָה. כִּיּוֹן
שְׁעוֹלָה, וְעוֹזְבִים אוֹתָהּ
אוּכְלוּסִיָּהּ.

שְׁחַרְי זֶה קֶשֶׁה לָהּ, מִשׁוּם שְׁלֹא
עֲזָבוּ אוֹתָהּ אוּכְלוּסִיָּהּ וְאַפְלוּ רַגְעָ
אֶחָד. וּכְשֶׁהִיא עִם הָאוֹת הַזֶּה,
נְכַלְלַת בְּתוֹכָהּ בִּיּוּחֻד וְאוֹמַרְתָּ אֶת
זֶה. אֲזִי אוּכְלוּסִיָּהּ עוֹזְבִים אוֹתָהּ
בְּעַל כְּרַחֲמִים, וְהִיא מַתְחַמְקַת מִהֶם
וְעוֹלָה לְמַעְלָה. וְכִיּוֹן שְׁעוֹלָה
לְמַעְלָה, אוֹמַרְתָּ לְאַהֲוָבָה, (שיר א)

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי וּגו'.
שְׁמַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, אִם נוֹחַ
לוֹ לְמַר, מִי שֶׁהִתְחִיל הַדְּבָר -
שְׁיִסִּים. שְׁהוּאִיל וְשְׁמַחָה שְׁלִי
בְּדַבְרֵי מַר, בְּמָה שֶׁהִתְחִיל -
שְׁיִסִּים. אָמַר לוֹ, רַבֵּי, דְּבַרְיָךְ
שְׁנַחֲקִים וְנַגְלָפִים לְמַעְלָה, הוּוּ
אוֹמַר בְּרַאשׁוֹנָה. דְּבַרְיָ שְׁנַחֲקִים
וְנַגְלָפִים לְמַטָּה, אָמַר לְאַחַר מִכֵּן,
וְאַתָּה פִּתַח פִּיךְ וַיֵּאִירוּ דְּבַרְיָךְ.

פִּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, הַגִּידָה
לִי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי וּגו'. הֲרֵי הֶעֱרַנּוּ,
בְּכָל מְקוֹם שְׁכַתוּב הַגִּד, הַגִּיד,
וַיִּגֵּד - כָּלֶם הֵם דְּבַרְיָ אַגְדָּה, וַיֵּשׁ
לְהַסְתַּפֵּל בְּהֶם. וְכֵאֵן כַּתוּב הַגִּידָה
לִי, זֶהוּ סוּד שֶׁל חַכְמָה.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי רַבִּים הֵם בְּתוּרָה
שְׂאִין בְּהֶם סוּד שֶׁל חַכְמָה,
כַּתוּב (שמואל א-א י) הַגִּד הַגִּיד לָנוּ